

Nr 75.

Av herr Nilsson, Bror, m. fl., angående det statsunderstödda bekämpandet av tuberkulos hos nötkreatur.

I jordbruksutskottets utlåtande nr 57 vid 1941 års riksdag i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående det statsunderstödda bekämpandet av tuberkulos hos nötkreatur jämte i ämnet väckta motioner anför utskottet bland annat följande: »Beträffande motion nr I:197. Där har sålunda särskilt framhållits att de föreslagna grunderna för statsbidrag icke skulle ställa sig fullt rättvisa i synnerhet för sådana sällskap, som ha många små och glest liggande kreatursbesättningar. Det hushållningssällskapen enligt Kungl. Maj:ts förslag ålagda bestyret att föra register över tuberkulinundersökningar inom området samt över besättningar, ställda under statlig kontroll med tuberkulin, skulle medföra vissa kostnader för sällskapen. Vad sålunda anförts i motionen synes enligt utskottets uppfattning böra tagas under övervägande i samband med statbehandling vid nästa års riksdag».

Vid genomgåendet av nionde huvudtiteln, punkt 75, i årets statsverksproposition finner man att jordbruksutskottets uttalande beaktats beträffande ersättning till hushållningssällskapen för dem ålagd registerföring. Sådan ersättning föreslås nämligen skola utgå med 10 öre för varje registrering. Denna ersättning är emellertid alldeles för liten. Den räcker knappast till anskaffande av för registret nödigt material och sålunda ännu mindre till någon ersättning för själva arbetet med registerföringen.

Vad beträffar den delen av jordbruksutskottets ovan anförda uttalande, som gäller grunderna för statsbidragets utanordning med hänsyn till olikheter i kostnader för tuberkuloskampens bedrivande inom olika hushållningssällskap, har detta däremot icke vunnit beaktande. Det föreslås nämligen för kalenderåret 1942 ett bidrag av 2 kronor för nötkreatur över 2 års ålder, lika för alla i kampen deltagande hushållningssällskap. Följden härav blir den, att alla hushållningssällskap få samma bidrag per anslutet djur oavsett de egna kostnaderna. Detta är så mycket mera betänkligt som, enligt vad medicinalstyrelsen anfört, anslutningen till den kliniska tuberkuloskampen under senare år starkt minskat. I och för sig är detta förhållande icke ägnat ingiva bekymmer, ty den kliniska kampen bör endast vara en etapp på vägen till tuberkulinmetoden och sjukdomens slutliga övervinnande. Man måste emellertid fråga sig huru det skall ställa sig med kostnaderna när dessa slutligen skola fördelas på ett fåtal kvarvarande besättningsägare. Ty det är dessa och icke hushållningssällskapen, som måste

gälda kostnaderna utöver de erhållna 2 kr. pr djur. Säkerligen komma hushållningssällskapen icke att samtidigt nå detta kritiska stadium i tuberkulosbekämpandet, men alla nå så småningom dit. Detta förhållande jämte olikheten i kostnader i övrigt, betingade av bebyggelseäthet, besättningarnas storlek m. m., göra det högst nödvändigt att differentiera bidragets storlek i relation till de verkliga kostnaderna per djur inom varje hushållningssällskaps område. Denna differentiering borde kunna anförtros åt medicinalstyrelsen sedan riksdagen anvisat ett visst genomsnittligt belopp att utgå per anslutet djur inom alla de hushållningssällskap, varest tuberkuloskamp enligt den kliniska metoden bedrivs. Utredning om bästa sättet härför borde snarast företagas.

Med stöd av det anförda hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta, att det under nionde huvudtiteln, punkt 75, äskade anslaget till hushållningssällskapen för dem ålagd skyldighet att föra förteckning över besättningar anslutna till statlig kontroll med tuberkulin måtte höjas till 15 öre för varje registrering, samt att i skrivelse till Konungen anhålla om sådan utredning, att statsbidraget till de hushållningssällskap, som bedriva tuberkuloskamp enligt den kliniska metoden, måtte differentieras i förhållande till verkliga kostnader.

Stockholm den 20 januari 1942.

B. A. Nilsson.

Wiktor Egnell.

Joh. Friggeråker.

Allan Holstenson.

J. A. Andersson.

Per Andersson.

John Gustavson
i Guntorp.